

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200662
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220200662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci starostlivosti o maloletú H. E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, ako opatrovníkom, dieťa matky: N. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, N. E., zastúpenej JUDr. Erika Golská, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom T. G. Masaryka 7, 984 01 Lučenec, IČO: 52 849 261, a otca: M. I. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, G., t. č. na neznámom mieste, o úpravu práv a povinností rodičov k maloleťmu dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 13P/41/2020-97 zo dňa 10.02.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., IV. a VI. **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Maloleté dieťa sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

II. Otec je p o v i n ý prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným v sume 1 150 Eur počnúc dňom 14.04.2020 vždy do 15- teho dňa v mesiaci vopred s tým, že sumu 500,- Eur je povinný poukazovať k rukám matky a sumu 650,- Eur, určenú na tvorbu úspor maloletej, na osobitý účet maloletej.

III. Matka je p o v i n n á zriadiť maloletej osobitný účet za účelom tvorby úspor v lehote do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Zročné výživné od 14.04.2020 do 10.02.2021 na maloleté dieťa vo výške 12 151,67 Eur súd otcovi p o v o ľ u j e splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1000,- Eur vždy do 15 - teho dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom sa stane toto rozhodnutie právoplatné s tým, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok dlhu.

V. Styk otca s maloleťm dieťaťom sa n e u p r a v u j e .

VI. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

2. O právach a povinnostiach rodičov k dieťaťu právne rozhodol podľa ustanovení Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) upravujúcich zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti, styk rodičov s dieťaťom, vyživovaciu povinnosť rodičov k dieťaťu. Maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky, nakoľko je to práve

matka, ktorá sa o dieťa osobne stará, najlepšie pozná jeho potreby, pričom otec o maloleté dieťa neprejavuje záujem, rodičia dieťaťa manželstvo neuzavreli, spolu nežijú a otec maloleté dieťa videl naposledy v roku 2017. Pri určení vyživovacej povinnosti súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, pričom prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery jeho rodičov. Výšku výživného určil v rozsahu, v akom v minulosti otec maloletého dieťaťa výživné dobrovoľne platil. Vzhľadom na nadštandardnú výšku výživného vo vzťahu k potrebám dieťaťa, časť výživného v rozsahu v sumy 650,- Eur určil na tvorbu úspor maloletého dieťaťa a za tým účelom uložil povinnosť matke zriadiť maloletému dieťaťu osobitný účet. Matka sa návrhom podaným na súd 14.04.2020 domáhala výživného aj za mesiace september až november 2018 a od februára 2019 až do februára 2021, pričom súd priznal matke výživné až odo dňa podania návrhu 14.04.2020, pričom mal za to, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohlo byť výživné priznané spätne. Vzhľadom na zameškané výživné priznal zročné výživné od podania návrhu 14.04.2020 do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Styk otca s maloletou neupravil, nakoľko tejto úpravy sa nedomáhala ani matka ani otec. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP (zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku okresného súdu vo vzťahu k výrokovej časti IV. podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Ako dôvod odvolania uviedla, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP - zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). Nesúhlasila s rozhodnutím súdu, že súd nepriznal uplatnené právo na zročné výživné za obdobie pred začatím súdneho konania, hoci v konaní bolo preukázané, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil ani len sčasti v danom období, čím došlo k zvýhodneniu postavenia otca ako povinného subjektu. Uviedla, že súd takýmto postupom matku sankcionoval za to, že si otec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplnil, pričom v tomto období sa o dieťa starala a v celom rozsahu ho vyživovala matka sama. Návrh voči otcovi matka nepodala skôr z dôvodu, že sama brala do úvahy morálne hľadisko o úmrtí jeho blízkeho príbuzného a tým súvisiaceho zármutku otca a nechcela mu pridávať starosti. Túto morálnu ohľaduplnosť vyhodnotil súd ako okolnosť svedčiacu v jej neprospech. Súd pri rozhodovaní v otázke vyživovacej povinnosti mal brať do úvahy aj postoj samotného otca k súdnemu konaniu, ktorý bol od počiatku odmietavý. Rovnako považuje za nedôvodné rozhodnutie prvostupňového súdu o povolení splácania priznaného zročného výživného otcovi dieťaťu v splátkach vo výške 1 000,- Eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Postoj otca dieťaťa k súdnemu konaniu bol výlučne pasívny a žiadna žiadosť o splátky zročného výživného súdu zo strany otca dieťaťa nebola prednesená. Majetková situácia na strane otca sa zrejme nezmenila, a preto je dôvodný predpoklad, že otec dieťaťa disponuje dostatočnými úsporami umožňujúcimi mu úhradu zročného výživného formou jednorazovej splátky. Na základe uvedenej skutočnosti, matka navrhla zmeniť rozsudok okresného súdu a priznať zročné výživné za obdobie mesiacov september až november 2018 a február 2019 až február 2021 v celkovej sume 32 000,- Eur.

4. Otec maloletého dieťaťa sa k odvolaniu písomne nevyjadril. Rovnako sa nevyjadril ani kolízny opatrovník maloletého dieťaťa.

5. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v § 111 a nasl. CMP.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti, najmä vo vzťahu k námietkam uvádzaným odvolateľkou v odvolaní.

11. Matka maloletého dieťaťa (odvolateľka), odvolaním napadla rozsudok okresného súdu výslovne vo vzťahu k výrokovej časti IV. kde bolo upravené zročné výživné od 14.04.2020 do 10.02.2021 a lehota na plnenie zročného výživného.

12. Odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia okresného súdu bez viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, nezistil vady rozsudku, ako ani vady procesných podmienok v konaní pred súdom prvej inštancie, preto sa zameril len námiety matky uplatnené v odvolaní proti rozsudku okresného súdu.

13. Vo vzťahu k zvereniu maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, tento výrok rozsudku nebol ani jedným z účastníkov konania odolaním napadnutý, rovnako ani ako výrok ohľadne úpravy styku, či povinnosti matky zriadiť maloletému dieťaťu osobitný účet za účelom tvorby úspor. V tomto rozsahu preto rozsudok okresného súdu odvolacím súdom nebol preskúmaný. Vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku rozsudku okresného súdu IV. o zročnom výživnom a lehote na plnenie, odvolací súd preskúmal aj závislý výrok II. ohľadne uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným v sume 1 150,- Eur počnúc dňom 14.04.2020.

14. Vo vzťahu k priznaniu výživného od konkrétneho dátumu, okresný súd správne poukázal na ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

15. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Podľa § 24 CMP konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

17. Matka maloletého dieťaťa podala návrh na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na súd dňa 14.04.2020. Týmto dňom začalo súdne konanie a v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine, len od tohto dňa začatia súdneho konania možno priznať výživné. Okresný súd tak správne uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživné počnúc dňom 14.04.2020. Výživné by mohlo byť pre maloleté dieťa priznané aj späťne, najviac na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ale len v prípade, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, tak ako to predpokladá zákon. Priamo právna úprava uvedená v § 77 ods. 1 Zákona o rodine od oprávnených (od toho, kto žiada výživné) priamo vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu otázky výživného, t.j. aby návrh na určenie výživného bol podaný bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Späťne je možné priznať výživné, len pokiaľ existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom takýmto dôvodom nie je neznalosť možnosti uplatniť si výživné späťne, ani tolerancia oprávneného (matky dieťaťa v tomto konkrétnom prípade) k správaniu sa, či životným situáciám povinného (otca dieťaťa). Pokiaľ maloleté dieťa má právo na výživné, toto právo je potrebné uplatniť včas. Pokiaľ takéto právo nie je uplatnené včas, je potrebné poukázať na konkrétne dôvody osobitného zreteľa, ktoré vznikli na strane oprávneného, prečo takýto návrh nepodal skôr.

18. Okresný súd vo svojom rozhodnutí sa dôsledne a dostatočne zaoberal, či na strane matky maloletého dieťaťa existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemohla podať návrh na začatie konania skôr, pričom odvolací súd sa s vyhodnotením neexistencie takýchto dôvodov stotožňuje. Matka neuviedla žiadne relevantné dôvody, pre ktoré takýto návrh nemohla podať skôr (ako napr. zlý zdravotný stav matky, bránenie povinným podanie takéhoto návrhu, nízke právne povedomie matky, či nepriaznivá majetková situácia matky a pod.). Matka mala možnosť podať takýto návrh pokiaľ zistila, že otec maloletého dieťaťa pravidelne výživné neplní. Len tá skutočnosť, že matka súcítne prihliadla na životnú situáciu otca dieťaťa, takýmto dôvodom nie je. Rovnako takýmto dôvodom nie je ani skutočnosť, že matka musela zabezpečovať starostlivosť o dieťa sama, pretože práve naopak, táto skutočnosť ju mohla viesť k tomu, že návrh na výživné pre maloleté dieťa mala podať skôr. Okresný súd uvedené skutočnosti vyhodnotil správne. To, že výživné pre maloleté dieťa nebolo priznané späťne za obdobie pred dňom začatia konania, nemožno pripísať na účet nesprávneho rozhodnutia súdu, pretože súd postupoval v zmysle zákona. Nepriznanie tohto výživného pre maloleté dieťa zapríčinila matka maloletého dieťaťa sama tým, že takýto návrh nepodala včas, napriek tomu, že jej v tom nič nebránilo. Zvažovať zodpovednosť na súd za vlastnú nečinnosť, keď súd konajúc v zmysle zákona ani nemal inú možnosť, je neadekvátne, zvlášť, keď matka je zastúpená advokátom.

19. Pokiaľ okresný súd zameškané výživné od 14.04.2020 do 10.02.2021 vo výške 12 151,67 Eur povolil otcovi splácať v splátkach po 1 000,- Eur mesačne, jeho rozhodnutie ohľadne splátok nie je v rozpore s § 232 ods. 4 CSP.

20. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

21. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

22. Lehota na plnenie je síce v zmysle zákona tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku, ale táto lehota (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné, alebo finančne zaťažujúce. Súd tiež môže uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, pričom musí určiť výšku každej dávky alebo splátky. Poradím splatnosti sa rozumie plynutie paričnej lehoty pre každú jednotlivú dávku či splátku osobitne, ak súd neurčí iné pravidlo. Súd teda môže určiť konkrétny deň každého mesiaca, ktorým je tá konkrétna dávka alebo splátka splatná - vykonateľná. Rozhodnutie súdu závisí od jeho úvahy a nie je viazané na podanie návrhu ohľadne úpravy lehoty na plnenie. Ak okresný súd rozhodol pri výške zameškaného výživného 12 151,67 € o možnosti splácať ho v splátkach po 1 000,- € mesačne, uloženie takéhoto plnenia nie je neadekvátne a nemá vplyv ani na riadne zabezpečenie výživného pre maloleté dieťa. Rozhodnutie okresného súdu preto ani v tejto časti netrpí vadou, pre ktorú by bolo potrebné rozhodnutie zmeniť alebo dokonca zrušiť.
23. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávanej veci a svoje rozhodnutie náležite a dostatočne odôvodnil. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktorú by súd náležitým spôsobom v celom súhrne nebol posúdil a vyhodnotil. Jeho rozhodnutie je logické a presvedčivé. Odvolateľka v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené už súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti a v závislých výrokoch (aj vo výroku o trovách konania) potvrdil ako vecne správne.
24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie), v nadväznosti na § 52 CMP (žaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak) tak, že žaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
25. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).